

handling, hvis der kommer færre klager, men er det hensigten at få færre klager?

Så er der måske nogle, der vil sige, at de gerne vil have skrællet kværuanterne af. Der er da sikkert nogle kværuanter, men jeg er helt sikker på, at det da ikke er dem, man får skrællet af ved at sætte klagesagsgebyret op. Det er da ganske almindelige forbrugere, som synes, at de er blevet dårligt behandlet. Jeg synes heller ikke, det er rimeligt at sætte en så høj grænse som 800 kr.

Det at indgive en klage er jo ikke nødvendigvis, fordi man har tabt mange penge på et eller andet. Det er jo lige så meget den vrede, der opstår, når man synes, man er blevet behandlet dårligt. Det kan godt være, det er et beløb på 100 kr. eller 200 kr. eller 300 kr., men man må da i et retssamfund have retten til og også motivationen til, ved at det ikke er for dyrt, at gå videre med sin sag, når man synes, man virkelig er blevet dårligt behandlet.

Ud over det kan jeg sige, at vi er positivt indstillet over for at give et bedre økonomisk incitament til at få flere private klagenævne. Det synes vi faktisk er en udmærket idé.

Jeg har svært ved at se, hvorfor det her skal flyttes fra Forbrugerklagenævnet, som i dag giver tilladelserne til ministeriet, det kan jeg faktisk ikke rigtig finde nogen begrundelse for i forslaget. Der synes jeg lige så godt, man kunne bevare det; vi har da haft en lov i 25 år, som faktisk har været velfungerende. Der er vel ingen grund til at lave den om, bare fordi man har fået en ny regering, hvis den i øvrigt er velfungerende.

Med hensyn til klagesagsbehandlingen er der nogle forslag i lovforslaget, som kan gøre sagsgangen hurtigere. Det er bl.a. forslaget om, som vi allerede har nævnt, at få flyttet noget mere over i de private klagenævne. Det er vi positivt indstillet over for. Det andet er at lade sekretariatet i Forbrugerklagenævnet behandle nogle flere sager. Det er vi også positivt indstillet over for, men vi vil gerne under udvalgsarbejdet have gjort det lidt klarere, hvad kriterierne er for, hvad der lægges i sekretariatsbehandlingen, og hvad der lægges i det egentlige klagenævn.

Kl. 12.35

Endelig vil jeg sige, at vi er lidt bekymret for, at Forbrugerklagenævnet skal ende som sådan en form for retsklagenævn, der ikke rigtig har nogen funktion. Vi mener, at det er vigtigt at have et forbrugerklagenævn, som selvfølgelig dels skal tage sig af de sager, der ikke er dækket af private klagenævne, men også kan fungere som dem, der fortolker principielle spørgsmål,

og som sikrer, at der er et samarbejde mellem Forbrugerklagenævnet og de private klagenævne, sådan så man får lagt sig på en nogenlunde ensartet fortolkning og i hvert tilfælde får mulighed for at diskutere fortolkningen af forskellige principper inden for de relevante lovområder.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Det var på slaget 5 minutter, som det skal være.

Hr. Kim Sejr som ordfører.

Kim Sejr (RV):

Intentionerne bag lovforslaget er gode. Der står jo, at forbrugerne skal have flere og bedre klagemuligheder. Den intention synes jeg dog risikerer at komme lidt i karambolage med forslaget om de øgede gebyrer. Som udgangspunkt mener jeg, at det skal være let at klage, og en af de gode virkninger med klager er jo forhåbentlig, at det kan være med til få producenter og udbydere til at lade være med at sælge varer af dårlig kvalitet, og derfor er det efter min mening heller ikke hensigtsmæssigt, at klagegebyrerne for forbrugerne sættes så drastisk op, som det er foreslået.

Jeg vil medgive, at forbrugerne ligesom erhvervslivet må tage et medansvar for klagesagerne, men en stigning på over 300 pct. er for meget, det er jo ikke meningen, at forbrugerne skal skræmmes fra at klage. Og størrelsen på gebyret skal så fastlægges endeligt i en bekendtgørelse. Men mit råd skal i hvert fald lyde på, at det halve af det foreslåede i hvert fald er mere end rimeligt.

Jeg kan heller ikke tilslutte mig, at forudsætningen for at kunne klage over andre produkter end sko og tekstiler skal være en grænse på 800 kr. mod den hidtidige grænse på 500 kr. Det er jo ikke sådan, at produkterne nu om dage bliver dyrere og dyrere, og at man derfor kan sige, at det nu er naturligt at sætte grænsen op. Tværtimod kan man jo i dag købe et stereoanlæg til under 800 kr., og forbrugerne skal efter min mening ikke være afskåret fra at klage over den type produkter.

Jeg er enig i tanken om at få oprettet flere private klagenævne, og jeg kan tilslutte mig princippet om, at de erhvervsdrivende skal tage mere ansvar for egne klager, også et økonomisk ansvar. Jeg er også enig i, at Forbrugerstyrelsen som service over for virksomhederne kan få mulighed for at fungere som sekretariat.